

**VYRIAUSYBĖS ATSTOVŲ ĮSTAIGOS
VYRIAUSYBĖS ATSTOVAS VILNIAUS IR ALYTAUS APSKRITYSE**

Budžetinė įstaiga, Gedimino pr. 60, LT-01110 Vilnius, mob. +370 609 54 703, +370 658 42 925, el. p. info@vaistaiga.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 305205389
Adresas korespondencijai: Gedimino pr. 60, LT-01110 Vilnius, mob. +370 609 54 722, +370 658 42 940, el. p. vilnius@vaistaiga.lt

Druskininkų savivaldybės tarybai

2025-08-08 Nr. TR1-2-(5.1.E)

Kopija

Druskininkų savivaldybės merui

Ričardui Malinauskui

TEIKIMAS

**DĖL DRUSKININKŲ SAVIVALDYBĖS TARYBOS 2022 M. VASARIO 21 D. SPRENDIMU NR.T1-30
„DĖL KRITERIJŲ, PAGAL KURIUOS NUSTATOMA, KADA DRUSKININKŲ SAVIVALDYBĖS
INFRASTRUKTŪROS PLĖTROS ĮMOKA NEMOKAMA, IR DRUSKININKŲ SAVIVALDYBĖS
INFRASTRUKTŪROS PLĖTROS ĮMOKOS MOKĖJIMO IR ATLEIDIMO NUO MOKĖJIMO TVARKOS
APRAŠO PATVIRTINIMO“ PATVIRTINTO DRUSKININKŲ SAVIVALDYBĖS INFRASTRUKTŪROS
PLĖTROS ĮMOKOS MOKĖJIMO IR ATLEIDIMO NUO JOS MOKĖJIMO TVARKOS APRAŠO 6 PUNKTO
NUOSTATŲ**

Druskininkų savivaldybės taryba 2025 m. birželio 27 d. sprendimu Nr. T1-77 „Dėl Druskininkų savivaldybės tarybos 2022 m. vasario 21 d. sprendimo Nr. T1-30 „Dėl kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, kada Druskininkų savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka nemokama, ir Druskininkų savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos mokėjimo ir atleidimo nuo jos mokėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ pakeitė ir išdėstė nauja redakcija Druskininkų savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos mokėjimo ir atleidimo nuo jos mokėjimo tvarkos aprašą (toliau – Aprašas), patvirtintą Druskininkų savivaldybės tarybos 2022 m. vasario 21 d. sprendimu Nr. T1-30 „Dėl Kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, kada Druskininkų savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka nemokama, ir Druskininkų savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos mokėjimo ir atleidimo nuo jos mokėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“.

Aprašo 6 punkte nustatyta, jog *įmokos mokėtojas įmoką sumoka iki statybą leidžiančio dokumento išdavimo dienos*, išskyrus kai įmoka mokama Įstatymo 10 straipsnyje nustatyta tvarka.

Nurodytas reglamentavimas ta apimtimi, kuria yra reikalaujama, jog savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos mokėtojas sumokėtų savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką iki statybą leidžiančio dokumento išdavimo dienos, prieštarauja aukštesnės galios teisės aktams.

Lietuvos Respublikos savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo (toliau – SIPĮ) 15 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad *savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką moka teritorijoje, kurioje pagal galiojančius teritorijų planavimo dokumentus numatoma savivaldybės infrastruktūra, statomo naujo, rekonstruojamo pastato, esamą inžinerinį statinį rekonstruojančio į pastatą ir (ar) kito inžinerinio statinio*, kuris nepriklauso savivaldybės infrastruktūrai ir jam naudoti reikalinga savivaldybės infrastruktūra, *statytojas (vystytojas)*, išskyrus šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus atvejus.

Pažymėtina, kad savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos mokėjimo prievolė kyla statytojui, kai planuojamam pastatyti statiniui reikalinga savivaldybės infrastruktūra ir planuojamas statyti statinys yra teritorijoje, kurioje pagal galiojančius teritorijų planavimo dokumentus numatoma savivaldybės infrastruktūra.

SIPĮ 10 straipsnio 1 punktas nustato iki kada savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatorius turi sumokėti savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką. Tuo tarpu, tais atvejais, kai nėra pasirašyta savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartis ir savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos mokėtojas yra statytojas, ne infrastruktūros plėtros iniciatorius, terminas iki kada ši įmoka sumokama, nustatytas Lietuvos Respublikos statybos įstatyme (toliau – Statybos įstatymas).

Atkreiptinas dėmesys, jog Statybos įstatymo 27 straipsnio 5 dalis nustato, kokius dokumentus privalu pateikti, norint gauti statybą leidžiantį dokumentą, tačiau tarp statybą leidžiančiam dokumentui išduoti privalomų dokumentų nėra nurodyta, jog asmuo turi pateikti informaciją apie sumokėtą savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką.

Kaip matyti iš esamo teisinio reglamentavimo, terminas iki kada savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka sumokama nėra siejamas su statybą leidžiančio dokumento išdavimu.

Tuo tarpu Statybos įstatymo 27² straipsnio 5 dalies 7 punkte nurodyta, jog *statytojas* privalo pateikti informaciją apie sumokėtą savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką, taigi ir ją sumokėti, *–iki pranešimo apie statybos darbų pradžią*. Atkreiptinas dėmesys, jog statybą leidžiančio dokumento išdavimas ir pranešimas apie statybos darbų pradžią, nėra tuo pačiu metu vykstantys procesai.

Todėl darytina išvada, kad Aprašo 6 punktu savivaldybės taryba nepagrįstai apribojo statytojo teises ir sutrumpino terminą, iki kurio statytojas turi sumokėti savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką.

Savivaldybės taryba, nustatydamą savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos mokėjimo ir atleidimo nuo jos mokėjimo tvarką, turi vadovautis aukštesnės galios teisės aktų nuostatomis, reglamentuojančiomis tuos pačius teisinius santykius (SIPĮ, Statybos įstatymu). Šios tvarkos nuostatos negali apriboti statytojų teisių, nustatyti Statybos įstatyme nenumatytų statytojų pareigų, papildomų sąlygų statybą leidžiančiam dokumentui gauti ir iš statytojų reikalauti savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką sumokėti anksčiau nei tai nustatyta aukštesnės galios teisės aktuose. Priešingu atveju, būtų taikomi nepagrįsti, įstatymo galią turinčiame teisės akte nenustatyti, ribojimai asmenims gauti statybą leidžiantį dokumentą ir toks reguliavimas pažeistų įstatymo viršenybės bei teisėtumo principus.

Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 4 punkte įtvirtintas įstatymo viršenybės principas, kuris reiškia, kad įgaliojimai atlikti viešąjį administravimą viešojo administravimo subjektams turi būti nustatyti laikantis šio įstatymo nustatytų reikalavimų, o viešojo administravimo subjektų veikla turi atitikti šiame įstatyme išdėstytus teisinius pagrindus. Pažymėtina, kad Konstitucinis Teismas savo nutarimuose yra nurodęs, jog iš konstitucinio teisinės valstybės principo, kitų konstitucinių imperatyvų kyla reikalavimas įstatymų leidėjui, kitiems teisėkūros subjektams paisyti iš Konstitucijos kylančios teisės aktų hierarchijos. Šis reikalavimas inter alia reiškia, kad žemesnės galios teisės aktuose draudžiama nustatyti tokį teisinį reguliavimą, kuris konkuruotų su nustatytuoju aukštesnės galios teisės aktuose. Įstatymo įgyvendinamajame teisės akte nustatytas reglamentavimas turi būti grindžiamas teisiniu reguliavimu, įtvirtintu įstatymuose, ir gali jį tik detalizuoti, tačiau negali būti sukuriamos naujos bendro pobūdžio normos, konkuruojančios su įstatymo normomis. Jokiomis aplinkybėmis poįstatyminiais teisės aktais negalima nustatyti asmens teisės atsiradimo sąlygų, riboti teisės apimties; poįstatyminiais teisės aktais negalima nustatyti ir tokio su žmogaus teisėmis, jų įgyvendinimu susijusių santykių teisinio reguliavimo, kuris konkuruotų su nustatytuoju įstatyme (žr., pvz., Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 13 d., 2007 m. gegužės 5 d. nutarimus).

Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 4 straipsnio 5 punkte įtvirtintas vienas iš pagrindinių principų, kuriuo grindžiama vietos savivalda – teisėtumo principas, kuris reikalauja, kad savivaldybės institucijų ir įstaigų veikla būtų grindžiama Konstitucija, įstatymais ir kitais teisės aktais, t. y. turi būti užtikrinamas savivaldybės veiklos ir savivaldybės institucijų priimamų sprendimų teisėtumas, kuris be kita ko įpareigoja teisėkūros subjektus laikytis teisės aktų

hierarchijos ir užtikrinti, kad žemesnės galios teisės aktai atitiktų visų aukštesnės galios teisės aktų reikalavimus. Savivaldybių savarankiškumo ir veiklos principas nėra absoliutus ir jis neatleidžia viešojo administravimo teises ir pareigas turinčio subjekto (savivaldybės tarybos) nuo pareigos laikytis visų kitų viešosios teisės principų, taip pat – teisėtumo principo (2012 m. rugpjūčio 9 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A146-1917/2012, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo biuletenis Nr. 24, 2012, 70–86 p.).

Apibendrinus tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Aprašo 6 punktą ta apimtimi, kuria reikalaujama, jog savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos mokėtojas įmoką sumokėtų iki statybą leidžiančio dokumento išdavimo dienos, pažeidžia įstatymų viršenybės, teisėtumo principus bei neatitinka Statybos įstatymo 27² straipsnio 5 dalies 7 punkto nuostatų.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 1 ir 3 punktais, 8 straipsnio 1 dalies 1 punktu, *siūlau* Druskininkų savivaldybės tarybai svarstyti Druskininkų savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos mokėjimo ir atleidimo nuo jos mokėjimo tvarkos aprašo, patvirtinto Druskininkų savivaldybės tarybos 2022 m. vasario 21 d. sprendimu Nr. T1-30 „Dėl kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, kada Druskininkų savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka nemokama, ir Druskininkų savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos mokėjimo ir atleidimo nuo jos mokėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ 6 punkto pakeitimo ar panaikinimo klausimą.

Vyriausybės atstovo teikimą Druskininkų savivaldybės taryba turi apsvarstyti ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo teikimo gavimo dienos ir apie priimtą sprendimą pranešti Vyriausybės atstovui raštu per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos. Informuoju, jog Vyriausybės atstovas, vadovaudamasis Savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 9 straipsnio 1 dalies 4 punktu, gali nustatyti kitą teikimo įvykdymo terminą, jeigu bus gautas pagal kompetenciją savivaldybės administravimo subjekto motyvuotas ir pagrįstas prašymas šį terminą pratęsti.

Atkreipiu mero dėmesį į tai, kad vadovaujantis Savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 8 straipsnio 6 dalimi, meras artimiausiame savivaldybės tarybos posėdyje privalo su informacija apie teikimą supažindinti savivaldybės tarybos narius.

Vyriausybės atstovė Vilniaus ir Alytaus apskrityse

Gedmantė Eimontienė